

dávku vydražitelem převzatou, ledaže také oni sami již podali, nebo dokud běží lhůty podle odpůrčího řádu, ještě podají proti knihovnímu zajištění pohledávky žalovaného odpůrčí žalobu, jak to učinila žalobkyně. Leč tato možnost nepadá pro otázku, o niž jde, na váhu, neboť nehledíc ani k tomu, že v tomto směru nebylo žalovaným nic tvrzeno, jest jediné rozhodným, zda vyhlídky žalobkyně budou úspěšným odporem příznivější, a tomu tak jest, dokud není jisto, zda ze zbytku nejvyššího podání připadajícího na pohledávku žalovaného po případě z jeho pohledávky převzaté vydražitelem bude uspokojen někdo jiný než žalobkyně. Odvolací soud neposoudil věc po právní stránce mylně ani v příčině námitky žalovaného, že mu úmysl jeho děda Jana N. st. poškoditi své věřitele nebyl znám ani znám býti nemusel. V souzené věci je nesporné, že knihovní zajištění pohledávky žalovaného, jemuž žalobkyně odporuje, provedl za žalovaného někdo jiný. Bylo tudíž na žalovaném, chtěl-li odvrátiti odpor žalobkyně podle § 2, čís. 3 odp. ř., by prokázal, že fraudulosní úmysl Jana N. st. nebyl znám a nemusel býti znám ani tomu, kdo za něho jednal, ať již to byla jeho matka nebo někdo jiný. Žalovaný však tento důkaz v první stolici vůbec ani nenabídl, ba ani nepojmenoval určitou osobu, která za něho jednala. Odvolací soud neměl tudíž ani příčiny, by o tom provedl nějaké důkazy, a jsou bezpodstatné výtky vadnosti odvolacího řízení (§ 503, čís. 2 c. ř. s.) a rozporu se spisy (§ 503, čís. 3 c. ř. s.), jež činí dovolání v tomto směru. Pokud dovolání ještě namítá, že není prokázáno, že osoba, jež za žalovaného jednala, byla k tomu zmocněna, stačí dovolání odkázati na napadený rozsudek, v němž je správně doličeno, že i když matka žalovaného (nebo kdokoliv jiný, který za něho jednal) jednala za něho bez jeho příkazu, zřizujíc zástavní právo k jeho jasnému a převážnému prospěchu, schválil žalovaný toto jednání tím, že prospěch, který mu z něho vznikl, si nyní zadržuje a zdráhá se jej vydati, čímž se stalo jednání toho, jenž za něho jednal, dodatečně jednáním jeho zmocněnce (§ 1016 obč. zák.).

### Čís. 15676.

**Poznámku zahájení nucené dražby nelze považovati za knihovní zajištění podle § 265, odst. 3 zák. čís. 76/27.**

(Rozh. ze dne 11. prosince 1936, R I 846/36.)

Srov. čís. 15707 Sb. n. s.

**P r v ý s o u d** rozvrhuje nejvyšší podání nepřiznal v přednostním pořadí okresní nemocenské pojišťovně přihlášené sociální příspěvky starší dvou, nikoli však tří let, ježto nebylo osvědčeno jejich knihovní zajištění. **R e k u r s n í s o u d** nevyhověl rekursu. **D ů v o d y:** Poznámka zahájení nucené dražby není zajištěním knihovním podle § 265 zák. o přímých daních. Poznámkami nemůže býti nabyto věcných práv. Toliko v exekučním řízení propůjčují poznámky vnucené správy a nu-

cené dražby věřiteli úkojné právo v pořadí poznámky. Věřiteli, který není dosud v knihách, zajišťuje tato poznámka právo nabýti budoucně v jejím pořadí věcného, zástavního práva. Poznámkou se docílí, že materiálněprávní důsledky oněch poměrů a skutečností mohou být uplatněny, kdo po jejich zápisu vstupuje do právního poměru k dotčenému knihovnímu právu. Nemůže však poznámka zahájení dražby nahraditi nedostatek včasného knihovního zajištění. Jen vklady a záznaky se nabývá věcných práv s výjimkou svrchu uvedenou. Knihovní zajištění ve smyslu § 265 zák. čís. 76/27 nemá význam širší, dlužno je ztotožňovati s právem zástavním a opačné vývody stěžovatelky nejsou ve shodě se zákonem. Jen pořadí vůči dalším věřitelům bylo poznámkou nucené dražby pro stěžovatelku docíleno, nikoli přednostního pořadí pro nedostatek včasného knihovního zajištění. Právě, aby privilegované pořadí bylo zachováno, je potřebí knihovního zajištění právem zástavním.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

#### D ů v o d y:

Podle ustanovení vládního nařízení ze dne 20. prosince 1927 č. 175 Sb. z. a n., kterým se provádí zákon ze dne 15. června 1927 čís. 76 Sb. z. a n. k § 284, děje se zajištění splatných daní na základě výkazu nedoplateků jednak podle ustanovení knihovního zákona, jednak uhrazovací exekucí, a to tím způsobem, že se provedou jen ony úkony uhrazovací exekuce, jimiž vymáhající věřitel nabývá zástavních práv na předmětu exekuce, tedy nucené zřízení zástavního práva na nemovitostech nebo zabavením movitého jmění. Stejně z ustanovení k § 265, odst. 3 téhož vládního nařízení vyplývá, že poznámku zahájení nucené dražby nelze považovati za knihovní zajištění ve smyslu § 265, odst. 3 cit. zákona, neboť v něm se ukládá berním úřadům povinnost nedoplatek knihovně zajistiti a mimo to pečovati o včasné zavedení reální exekuce, čímž se přesně rozlišuje knihovní zajištění od zahájení nucené dražby.

#### Čís. 15677.

**Předpisy zákona čís. 329/21 Sb. z. a n. o uplatnění nároku na náhradu škody proti obecním funkcionářům platí i pro případy trestných činů.**

(Rozh. ze dne 12. prosince 1936, R I 1022/35.)

Žalující obec se na svém bývalém funkcionáři domáhá náhrady škody, kterou jí ten způsobil trestným činem (zpronevěrou), pro který byl vzat do vyšetřovací vazby. P r v ý s o u d žalobu pro tentokráte odmítl. R e k u r s n í s o u d uložil prvému soudu nové jednání a rozhodnutí. D ů v o d y: První soud odmítl pro tentokráte žalobu usnesením, poněvadž povinnost k náhradě škody nebyla ještě pravoplatně ve správním řízení zjištěna. Vycházeje z tohoto právního názoru neměl první soud žalobu usnesením pro tentokráte odmítnouti, nýbrž rozsudkem pro